

காந்தி

GANDHI

DEMI

தமிழில் : குமரேசன் முருகானந்தம்

மோகன்தாஸ்

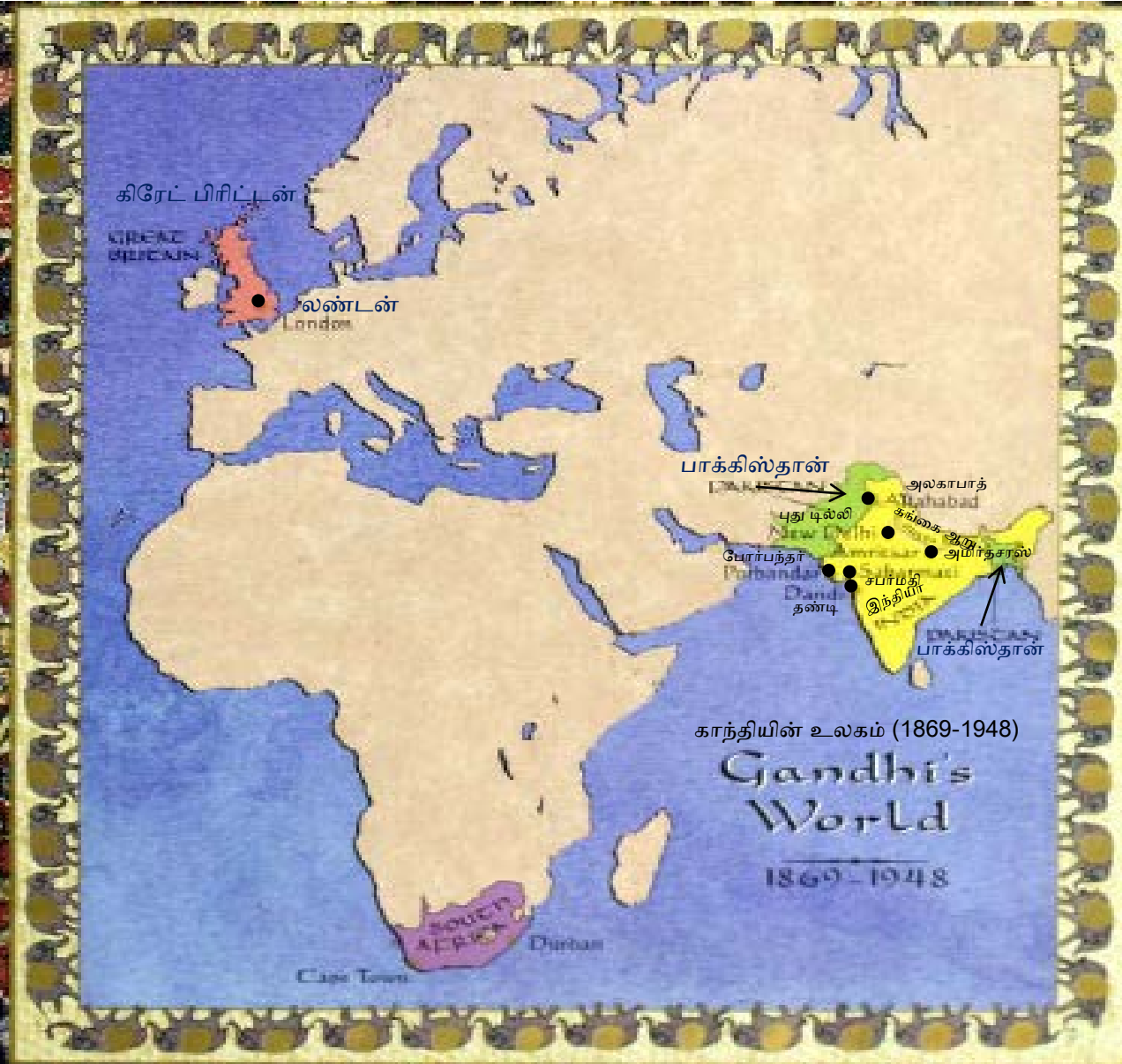
கரம்சந்த் காந்தி,

அவருடைய சீடர்களால் மகாத்மா (அதாவது - உயரிய பண்பாளர்) என்று அறியப்பட்டவர், 1869 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் பிறந்தார். பின்னர், உலகில் மிகவும் செல்வாக்குடையவராகவும், மரியாதைக்குரிய அரசியல் மற்றும் சமூகத் தலைவராகவும் உயர்ந்தார்.

உயர்ந்த லட்சியங்களை பிடிவாதமாக கடைபிடிப்பவராகவும் தைரியமிக்க சிந்தனையாளராகவும் இருந்த காந்தி பொது மக்களின் போராட்டங்களுடன் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். அவர் சமுதாயத்தின் அடித்தட்டு மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஒரே குரலானார். மேலும், "வெறுப்பை அன்பினால் மட்டுமே வெல்ல முடியும்." என்ற தனது கருத்தில் தனியாபற்று கொண்ட நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றத்தை அஹிம்சையான வழிகளில் கொண்டுச்செல்ல உறுதிபூண்டார். இந்தியாவின், தீய சாதிய அமைப்பில் மாற்றங்களைச் செய்வதிலும், இங்கிலாந்திடமிருந்து இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் பெருவதிலும் அவர் வெற்றி கண்டார்.

காந்தியின் போதனைகளால், மார்ட்டின் லூதர் கி(ங்)கின் அமெரிக்காவின் சமூக உரிமைகள் போராட்டமும், நெல்சன் மண்டேலாவின், தென் ஆப்பிரிக்க இன ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைக்கு எதிரான போராட்டமும் ஈர்க்கப்பட்டன.

FOR THE ILLUMINED ONE:

He lives in wisdom who sees himself in all
and all in Him, whose love for the Lord of Love has consumed
every selfish desire and sense craving tormenting the heart.

Bhagavad-Gītā, Chapter 2, Verse 55

கருணையேயுருவான ஆண்டவனின் மீது ஒருவன்
கொள்ளும் அன்பினால் அவனுடைய சுயநலமிக்க
பற்றுகள் மற்றும் மனவேதனையளிக்கும் புலன்களின்
இச்சைகளனைத்தையும் அழித்து, தன்னை அனைத்திலும்,
அனைத்தையும் தன்னிலும் காண்பவன் எவனோ அவன்
ஞானம் பெற்றவனாகிறான்.

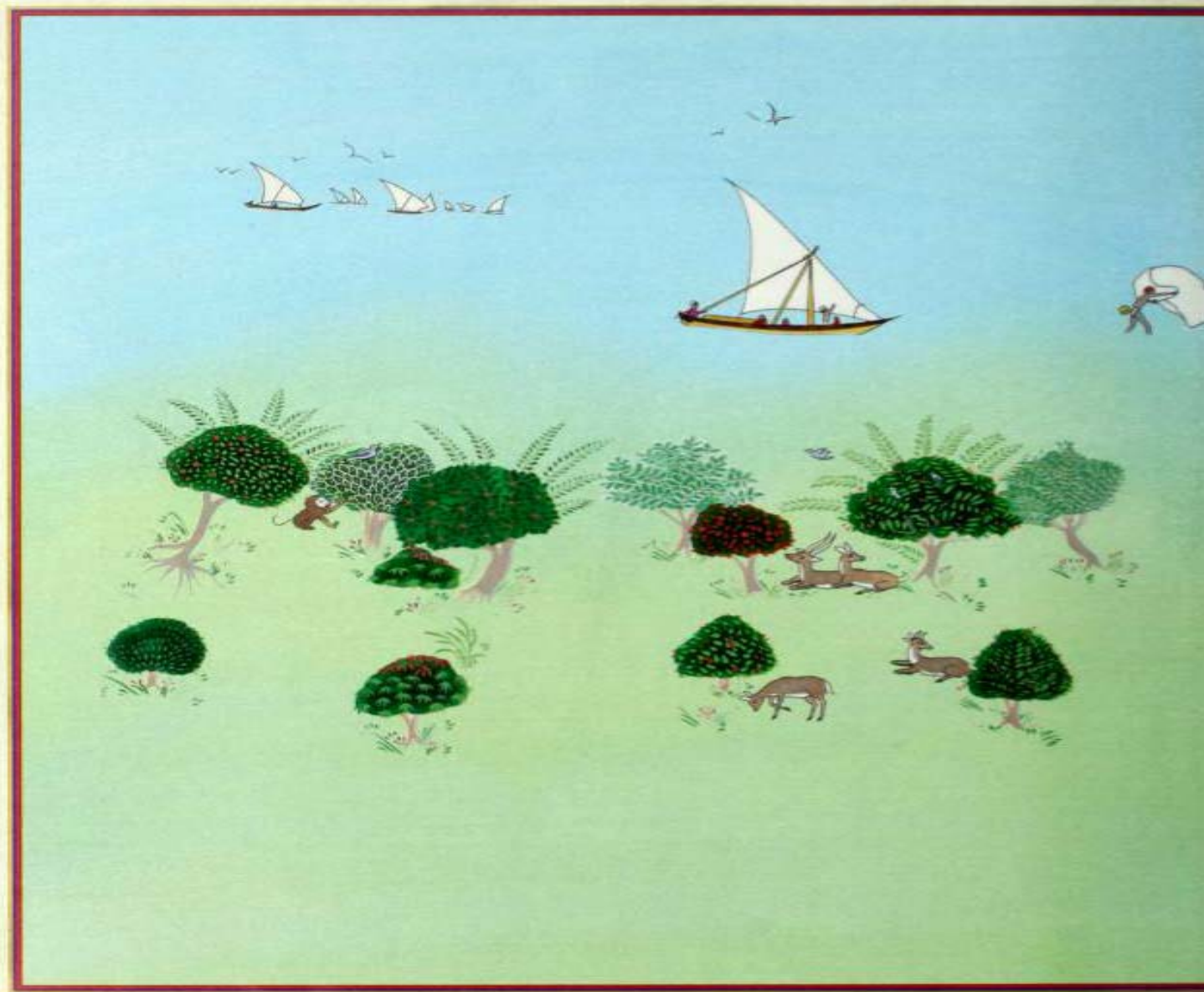
காந்தி

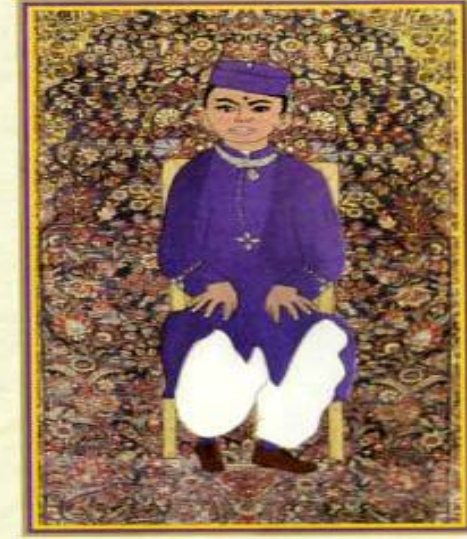
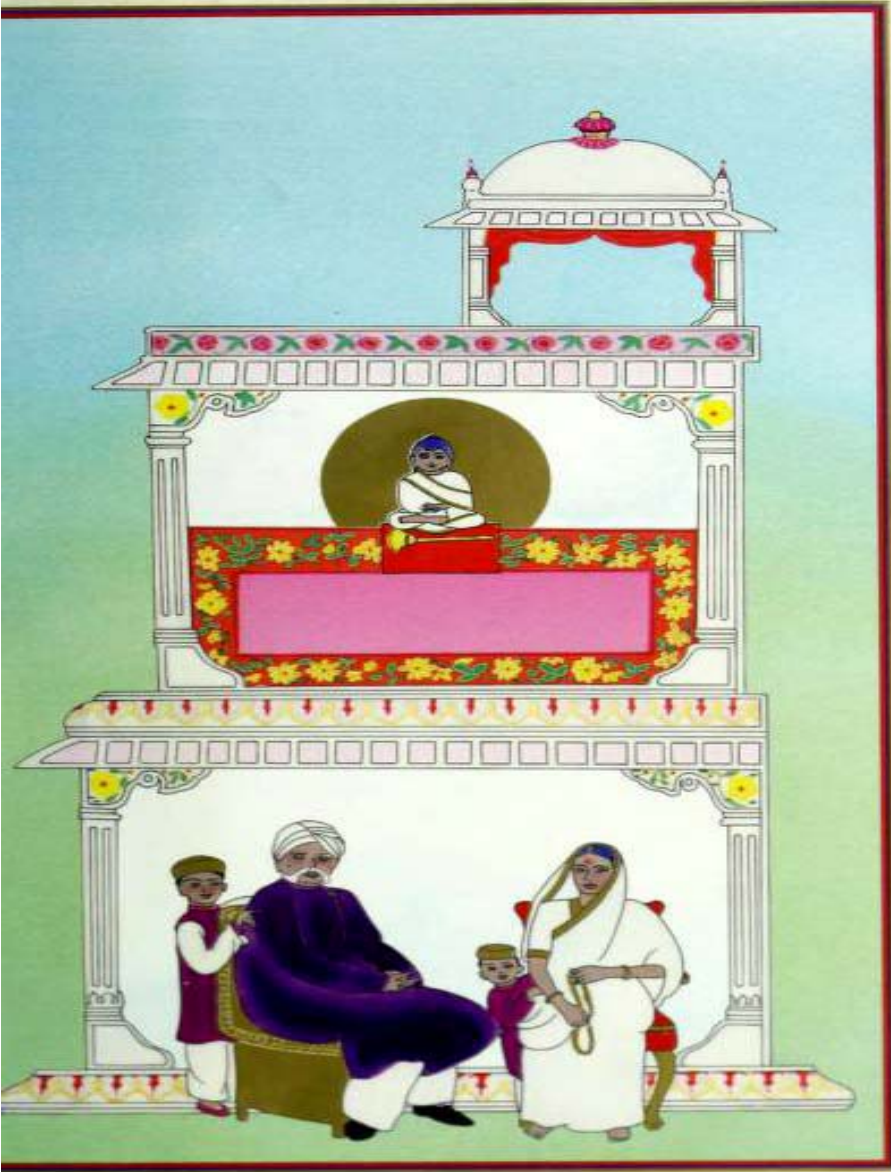
GANDHI

DEMI

தமிழில் : குமரேசன் முருகானந்தம்

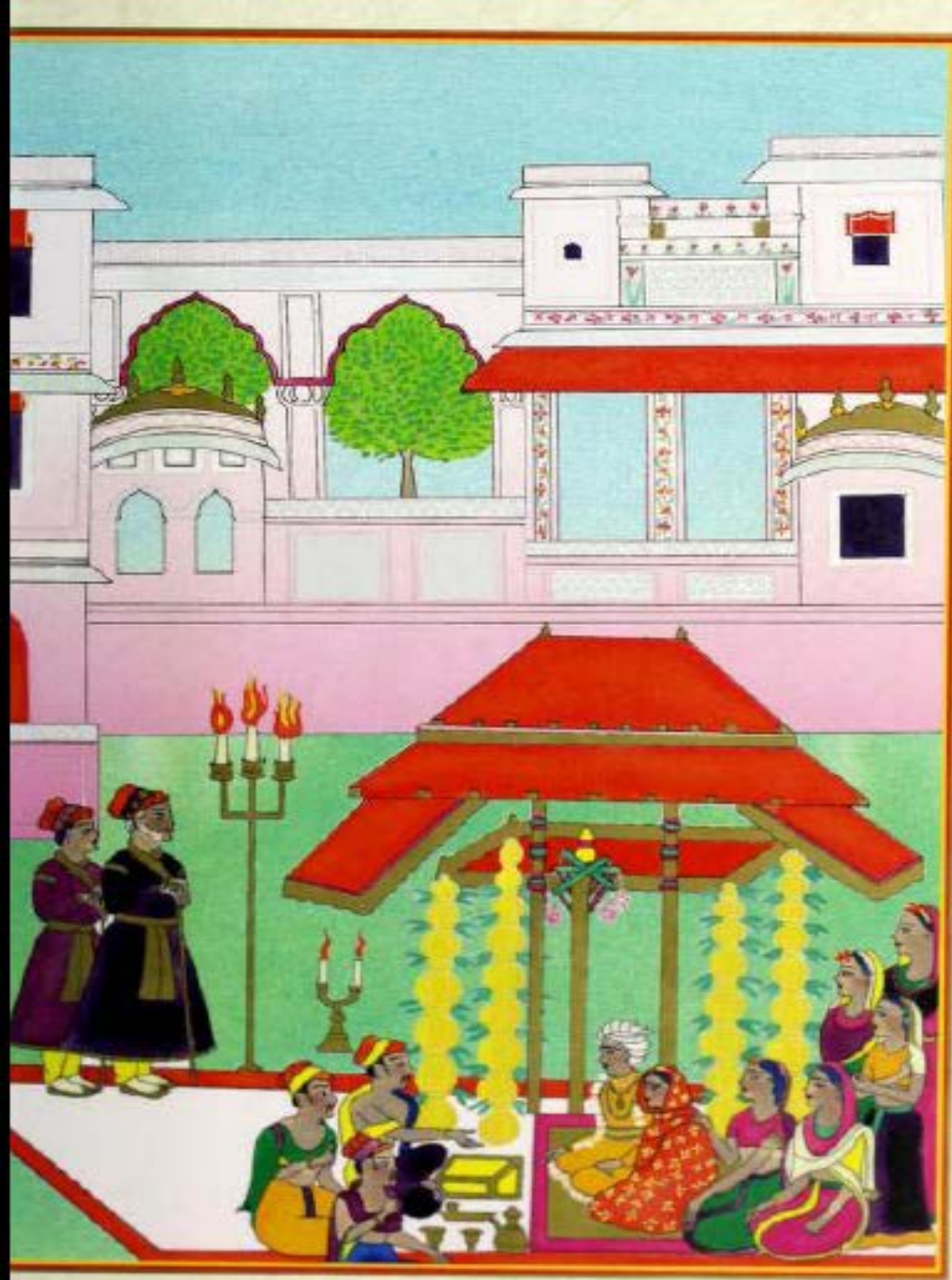

மோகன்தாஸ் கர்மசந்த் காந்தி 1869 ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் மாதம், 2 ஆம் நாள் இந்தியாவில் போர்பந்தரில் பிறந்தார். அவரது தந்தை ஒரு அரசரின் சபையில் பிரதம மந்திரியாக இருந்தார். அவரது தாயார் மிகவும் கடவுள் பக்தியுள்ள பெண். அவர் குழந்தைகளுக்கு தங்களுடைய ஜைன மதத்தை போதித்தார். காந்தி, கர்மா, அதாவது, ஆன்மாவைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்வது எனும் கருத்தின் மீது நம்பிக்கைக்கொண்டு வளர்ந்தார். கர்மா என்பது பிரார்த்தனை செய்தும், ஒழுக்கத்துடனும், நேர்மையாகவும், குறைந்த உடமைகளைக் கொண்டும், யாருக்கும் எந்தத் தீங்கும் செய்யாது வாழ்வதாகும்.

காந்திக்கு பதிமூன்று வயதாக இருந்தபோது, அவருக்கு ஜெயின் மரபுப்படி திருமணம் நடந்தது. அவரது மனைவி கஸ்தூர்பாய் மக்கன்ஜி எனும், பொறுமை, வலிமை மற்றும் தைரியம் எனும் பண்புகளைக் கொண்ட பதிமூன்று வயதான அழகிய பெண்பிள்ளை.

When Gandhi was thirteen years old, he was married according to Jain tradition. His wife was Kasturbai Mekanji, a beautiful thirteen-year-old girl who possessed qualities of patience, strength, and courage.

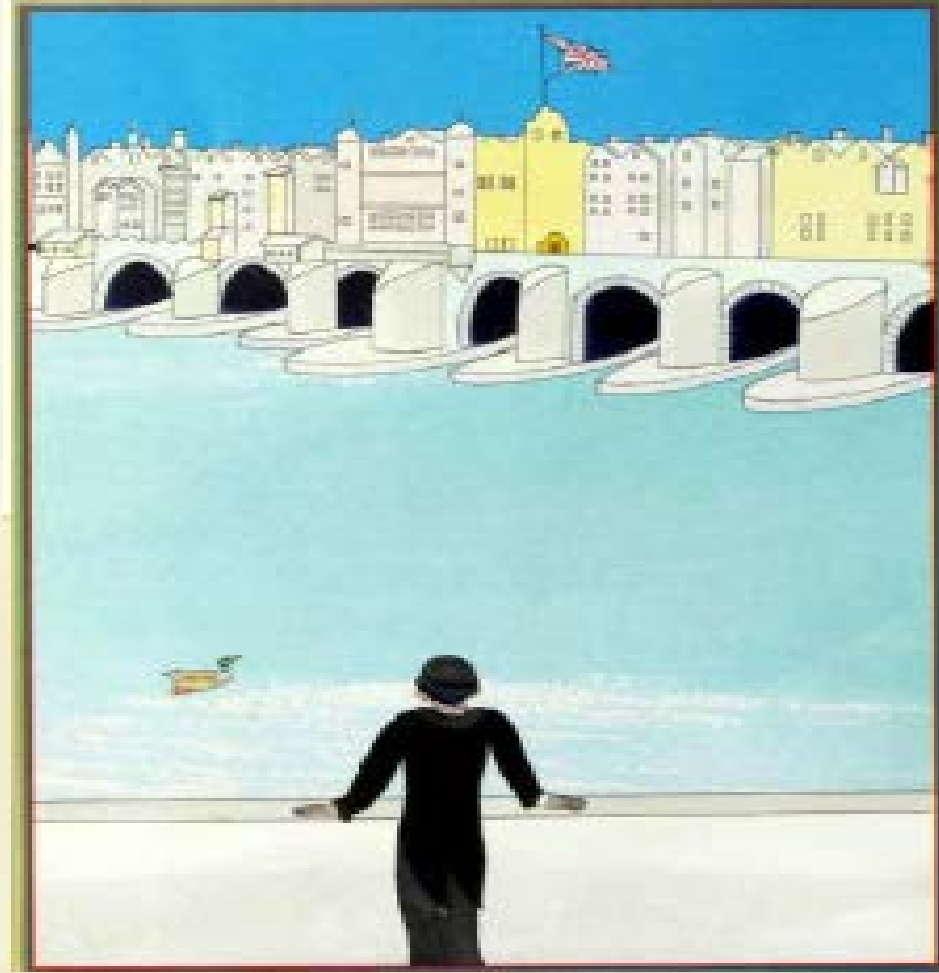
காந்தி மிகவும் கூச்சமுள்ள, பேய்கள், பாம்புகள் மற்றும் இருள் உள்ளிட்ட பலவற்றிற்கு மிகவும் பயந்த சிறுவனாக இருந்தார். இரவில் விளக்கை எரியவைத்தபடியே உறங்கும் தனது கணவரைப்பார்த்து அவருடைய மனைவி நேசமுடன் சிரித்தாள்.

Gandhi was a small, shy boy, afraid of many things, including ghosts, serpents, and the dark. His wife laughed lovingly at her husband, who had to sleep with the lights on.

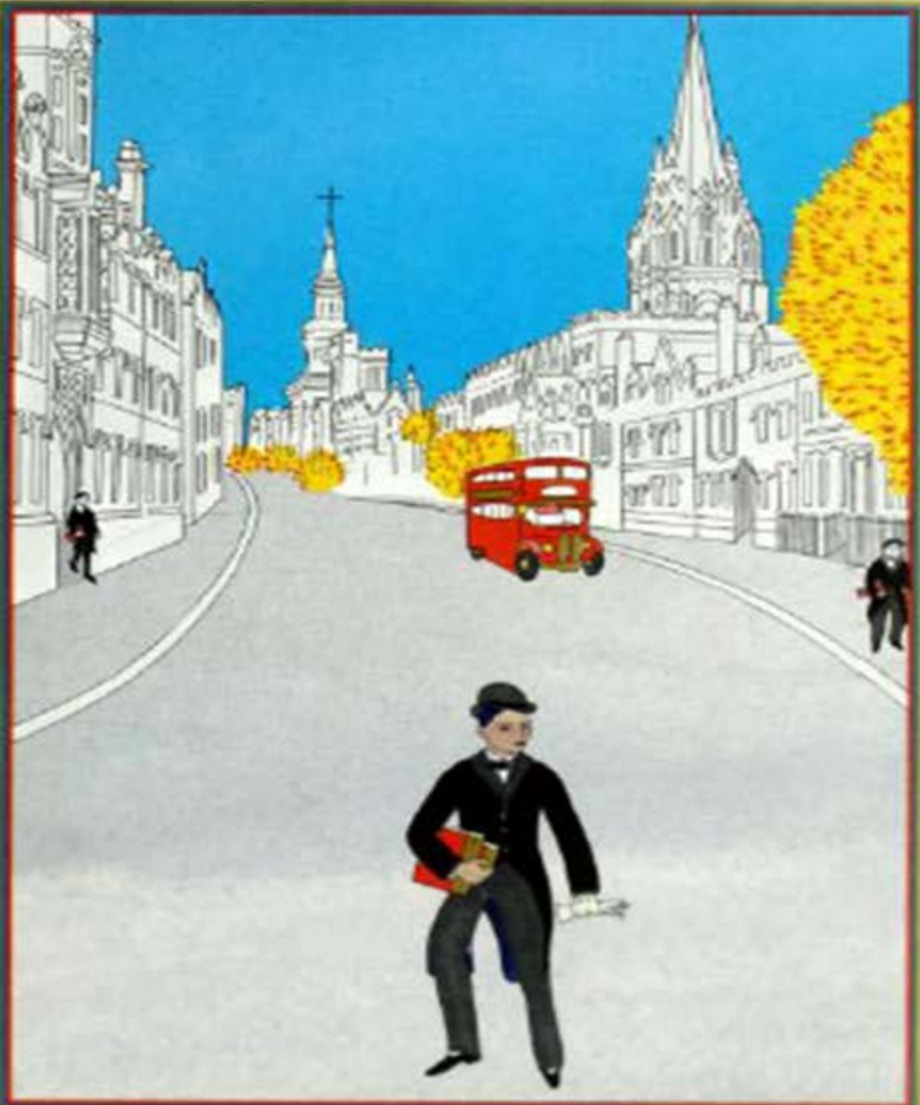
Gandhi felt different from other people and was a weak student. He barely graduated from high school and failed classes in college. In 1888, at his uncle's urging, Gandhi left his wife at home and went to London to study the law. For a long time he felt completely alone, a foreigner in a strange country. To make himself feel more secure, Gandhi transformed himself into an English gentleman. He lived in fancy rooms and wore fancy clothes. He learned to speak perfect English, took violin lessons, and even learned to dance the fox-trot.

அங்கே, அவர் ஓர் வித்தியாசமான நாட்டில் ஓர் வெளிநாட்டவர் என்ற முறையில் நீண்ட காலமாக மிகவும் தனிமையாக உணர்ந்தார். தனக்குத்தானே பாதுகாப்பாக உணர, காந்தி ஒரு ஆங்கிலேய கனவானைப்போல் தன்னை மாற்றிக் கொண்டார். அவர் விலையுயர்ந்த உடைகள் அணிந்து, ஆடம்பரமான விடுதியறைகளில் வாழ்ந்தார். காந்தி நன்றாக ஆங்கிலம் பேசவும், வயலின் வாசிக்கவும், ஃபாக்ஸ் ட்ரட் எனும் ஆங்கில நடனத்தையும் கூட கற்றுக்கொண்டார்.

காந்தி மற்றவர்களிடமிருந்து தன்னை வித்தியாசமானவனாக உணர்ந்தார். அவர் படிப்பில் மந்தமான மாணவனாவார். அவர் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பில் அரிதாகவே வெற்றி பெற்றார். அவர் கல்லூரியில் சில பாடங்களில் தோல்வியைத் தழுவினார். 1888 ஆம் ஆண்டில், மாமாவின் ஆலோசனைப்படி, காந்தி மனைவியை விட்டுவிட்டு, சட்டப்படிப்பு படிக்க லண்டனுக்குச் சென்றார்.

ஆனால் காந்தி மகிழ்ச்சியாக இல்லை. அவர் தன்னுடைய அகத்திற்கும், புறத்திற்கும் பெருத்த இடைவெளி இருப்பதாக உணர்ந்தார். தனது ஜெயின் சமயப்படியான வளர்ப்பை நினைவு கூர்ந்த அவர் எளிய வாழ்க்கையை வாழ முயன்றார். அவர் தனது ஆடம்பர அறையை விடுத்தார். தனக்கு தேவையான உணவை தானே சமைத்துக் கொண்டார். அனைத்து இடங்களுக்கும், பேருந்து மூலம் செல்வதற்கு பதிலாக நடந்தே சென்றார். மேலும், இலண்டன் சைவ உணவு உண்போர் சங்கத்தில் சேர்ந்தார். இன்னமும் அவர் விகாரமாகவும் கூச்ச சுபாவம் கொண்டவராக இருந்தாலும் அவருடை தற்சார்பு அவருக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியை அளித்தது.

லண்டனுக்கு
வந்ததிலிருந்து
மூன்று ஆண்டுகள்
கழித்து, காந்தி சட்ட
படிப்பின்
பரீட்சைகளில்
வெற்றி பெற்றார்.
பின்னர் அவர்
கப்பலில்
இந்தியாவுக்கு
திரும்பினர்.

But Gandhi was not happy. He felt a wide gap between his inner and outer selves and, recalling his Jain upbringing, he tried to live a simpler life. He gave up his fancy rooms, cooked his own meals, walked everywhere instead of taking public transportation, and joined the Vegetarian Society of London. His self-reliance made him much happier, although he was still awkward and shy.

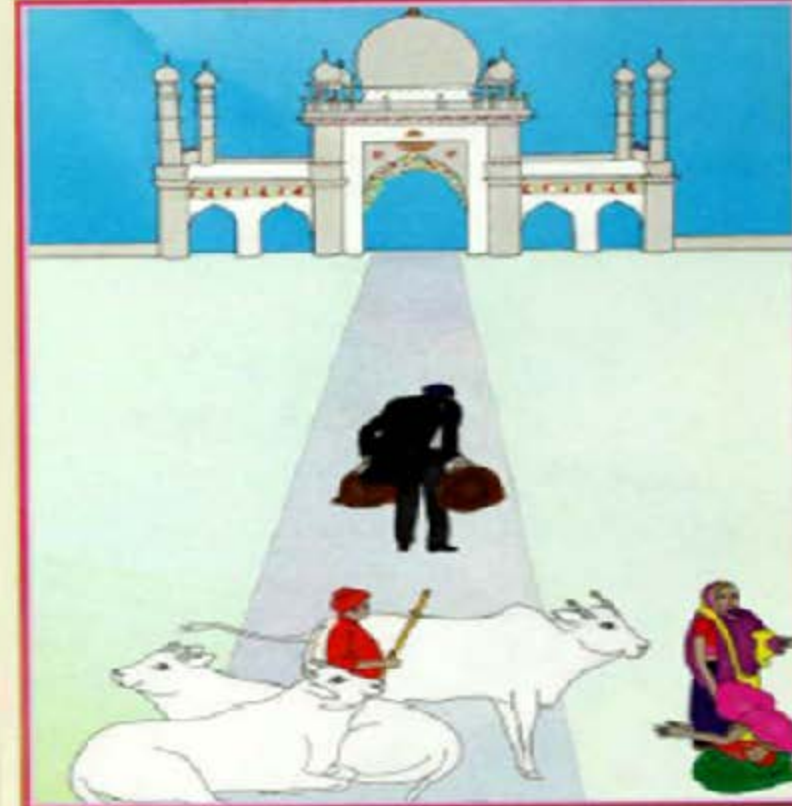
Gandhi finally passed his law exams and, three years after arriving in London, he sailed back home to India.

வீடு திரும்பிய காந்தி தனது தாய் இறந்துவிட்டார் என்பதை அறிந்திருந்தார். வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற உறுதியோடிருந்த காந்தி, வழக்கறிஞர் தொழிலை பாம்பேயில் தொடங்கினார். ஆனால் அவருடைய கூச்சசுபாவம் நீதிமன்றத்தில் அவர் பேசுவதற்கு தடையாக இருந்தது. அதனால் அவமதிப்பை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

When Gandhi got home, he learned his mother had died. Determined to succeed, Gandhi set up a law practice in Bombay. But his awkward shyness prevented him from speaking in public, and he was humiliated.

Gandhi's brother knew of a law firm in South Africa that needed a lawyer, and so, in 1893, Gandhi and his wife left India. Not only was Gandhi again a foreigner in a strange country, but he experienced racism firsthand. The color of his skin marked him for contempt and some physical abuse at the hands of white South Africans. The legal work was hard. Rather than quit the work and leave an unfriendly country, Gandhi decided to change HIMSELF so he could master any challenges.

காந்தியின் சகோதரர் தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள ஒரு சட்ட நிறுவனம் ஒன்றை அறிந்திருந்தார், அதற்கு ஒரு வழக்கறிஞர் தேவைப்பட்டது. அதனால், 1893 காந்தி தனது மனைவியுடன் இந்தியாவை விட்டு தெற்கு-ஆப்பிரிக்காவிற்கு சென்றார். மறுபடியும், காந்தி ஒரு அந்நிய நாட்டில் அந்நியரானார். ஆனால், காந்தி , இனவாதத்தை நேரடியாக அனுபவித்தார். அவர், தென்னாப்பிரிக்காவில் இருக்கும் வெள்ளையர்களால் அவமதிப்புகளுக்கும் உடல்நீதியான தொல்லைகளுக்கும் அவரை அவரது தோலின் நிறம் அடையாளப்படுத்தியது. அதனால், அங்கு வழக்கறிஞர் தொழில் செய்வது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. வழக்கறிஞர் தொழிலைத் துறந்து, பகையுணர்வு கொண்ட நாட்டை விட்டு வெளியேறுவதை விட, எந்தவொரு சவாலையும் முறியடிக்க தன்னை மாற்றிக்கொள்ள காந்தி முடிவெடுத்தார்.

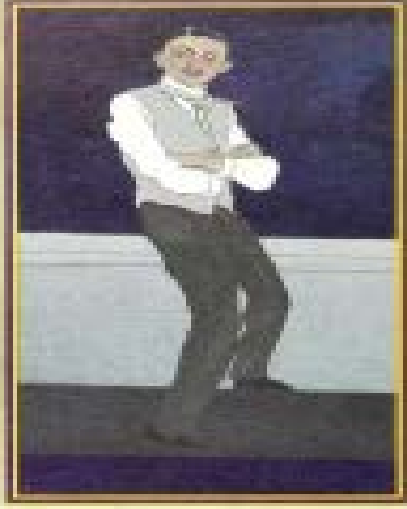

மனஉறுதி மற்றும் ஒரு முக சிந்தனை
எனும் தனது இரு ஆற்றல்களினால்,
காந்தி தன்னுடைய இலக்குகளை
அடைந்தார். மேலும், "சட்டத்தின்
(தொழிலாக செய்யும்போதும்)
உண்மையான நோக்கம் மனிதனின்
நல்ல குணங்களை அடையாளம் கண்டு,
அவர்களது இதயத்தில்
இடம்பிடிப்பதேயாகும்." அவர்
ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும்,
மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வதற்கான
வாய்ப்பாக பார்க்கத்தொடங்கினார்.
இதுவே அவரது வருங்கால
வாழ்க்கையின் வெற்றியின்
இரகசியமாகும்.

Through his powers of self-determination and concentration, Gandhi achieved his goals and realized "the true practice of law is to find the better side of human nature and enter men's hearts." He began to look on every difficulty as an opportunity for service to others. This was to be the secret of his success for the rest of his life.

ஓர் குளிர்கால இரவில், காந்தி, தொழில் முறை பயணமாக இரயிலின் முதல் வகுப்புப் பிரிவில் பயணித்தார். ஒரு வெள்ளைக்காரர், காந்தியை மூன்றாம் வகுப்பு பிரிவில் செல்லும்படி நிர்ப்பந்தித்தார். காந்தி செல்ல மறுத்தார். அப்போது ஓர் சிப்பந்தி காந்தியை ரயில் வண்டியிலிருந்து கீழே தள்ளினார்.

அந்த குளிரான அவ்விரவில், முன்பின் தெரியாத இடத்தின் நடுவே, காந்தி, ஆழ்ந்த, வேதனைக்குரிய பாரபட்சம் எனும் வியாதியைப்பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினார்.

One winter night, Gandhi was traveling in the first-class section of a train on a business trip. A white male passenger insisted Gandhi sit back in third class. Gandhi refused, and a steward threw Gandhi off the train. In the cold, in the dark, in the middle of nowhere, Gandhi reflected on the deep and painful disease of prejudice.

இரயிலில் ஏற்பட்ட அவருடைய அந்த
அனுபவத்தைத் தொடர்ந்து, காந்தி
சத்தியாக்கிரகம் அல்லது அன்பின் சக்தி எனும்
கோட்பாட்டை உருவாக்கினார்.
"சமாதானத்தால் உண்டாகும் அன்பின் சக்தி
எப்பொழுதும் வன்முறையை வெற்றி
கொள்கிறது." என்று எழுதினார். அவர்
பாரபட்சம் எனும் வியாதியை ஒழிப்பேன்
என்றும், ஆனால் வன்முறைக்கு ஒருபோதும்
அடிபணியக்கூடாது மற்றும் வன்முறையை
மற்றவர்களுக்கு எதிராக பயன்படுத்தக்கூடாது
என்றும் உறுதிபூண்டார். அவர் சொர்கத்தின்
அமைதியை பூமிக்கு கொண்டுவர சபதம்

செய்தார்.

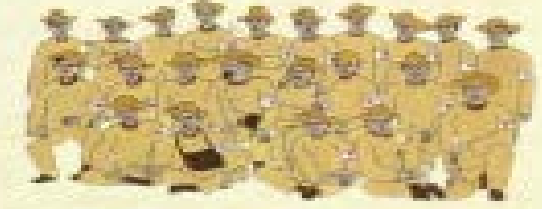
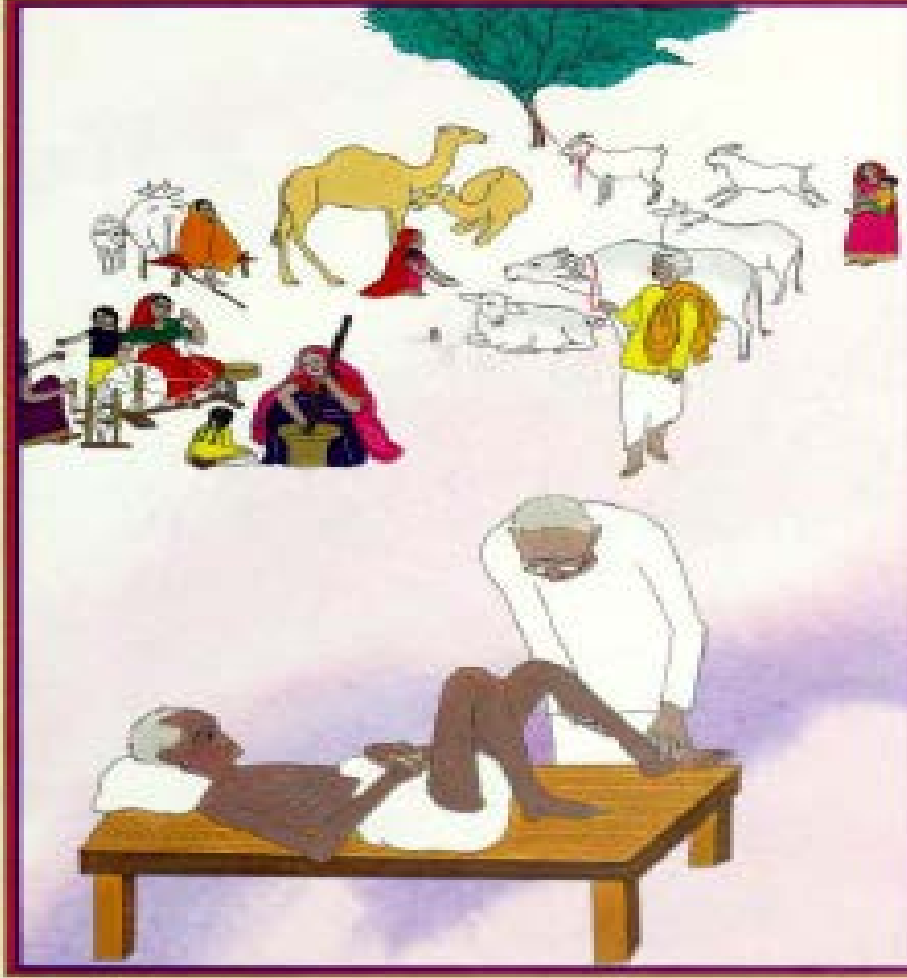
Soon after his experience on the train,
Gandhi created the theory of satyagraha,
or the force of love. He wrote, "The force
of love by peace always wins over
violence." He determined to root out the
disease of prejudice, but never to yield to
violence and never to use violence against
others. He vowed to bring the peace of
Heaven to Earth.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முடிவில்
தென் ஆப்பிரிக்கா டச்சுகாரர்களால்
ஆளப்பட்டு வந்தது. ஆகஸ்ட் 22, 1906
அன்று, டச்சு அரசாங்கம் ஒரு கருப்பு
சட்டத்தை நிறைவேற்றியது, அதில்
கறுப்பர்களுக்கும் இந்திய
வம்சாவளியினருக்கும் சமூக
உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டது. அதற்கு
எதிராக, காந்தி, முதல் வன்முறையற்ற
பேரெதிர்ப்பு இயக்கத்தைத்
தொடங்கினார். இந்த ஒத்துழையாமை
இயக்கத்தில் ஐநூறுக்கும்
அதிகமானோர் பங்கேற்றனர்.

At the turn of the twentieth century, South Africa was ruled by the Dutch. On August 22, 1906, the Dutch government passed the Black Act, which deprived black and Indian people of their civil rights. In response, Gandhi formed his first nonviolent mass resistance movement. Over five hundred people participated in this movement of civil disobedience.

காந்தியடிகளும் அவரை பின்பற்றுபவர்களும், கருப்பின மற்றும் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் உரிமைகளுக்காக போராடினர். அவர்கள் பெண்களின் உரிமைகளுக்காகவும் போராடினர். காந்தி இலவசமாக சட்ட ஆலோசனைகள் வழங்கினார். மிக நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் வாழும் மக்களுக்கு உதவினார். பிளேக் நோய் பீடிக்கப்பட்ட சமயத்தில் கைவிடப்பட்ட மக்களையும், தொழுநோய் பீடிக்கப்பட்டவர்களையும் பேணிப்பாதுகாக்கச் செய்தார். இறக்கும் தருவாயில் இருக்கும் மக்களுக்கு ஆறுதலாக இருந்தார். "இந்த மக்கள் எனது உடன்பிறப்புக்கள்," என்று கூறினார்களாந்தி. "அவர்களது துன்பம் எனது துன்பம்," இந்த உலகின் அனைத்து மக்களும் என் குடும்பம்." என்றார் காந்தி.

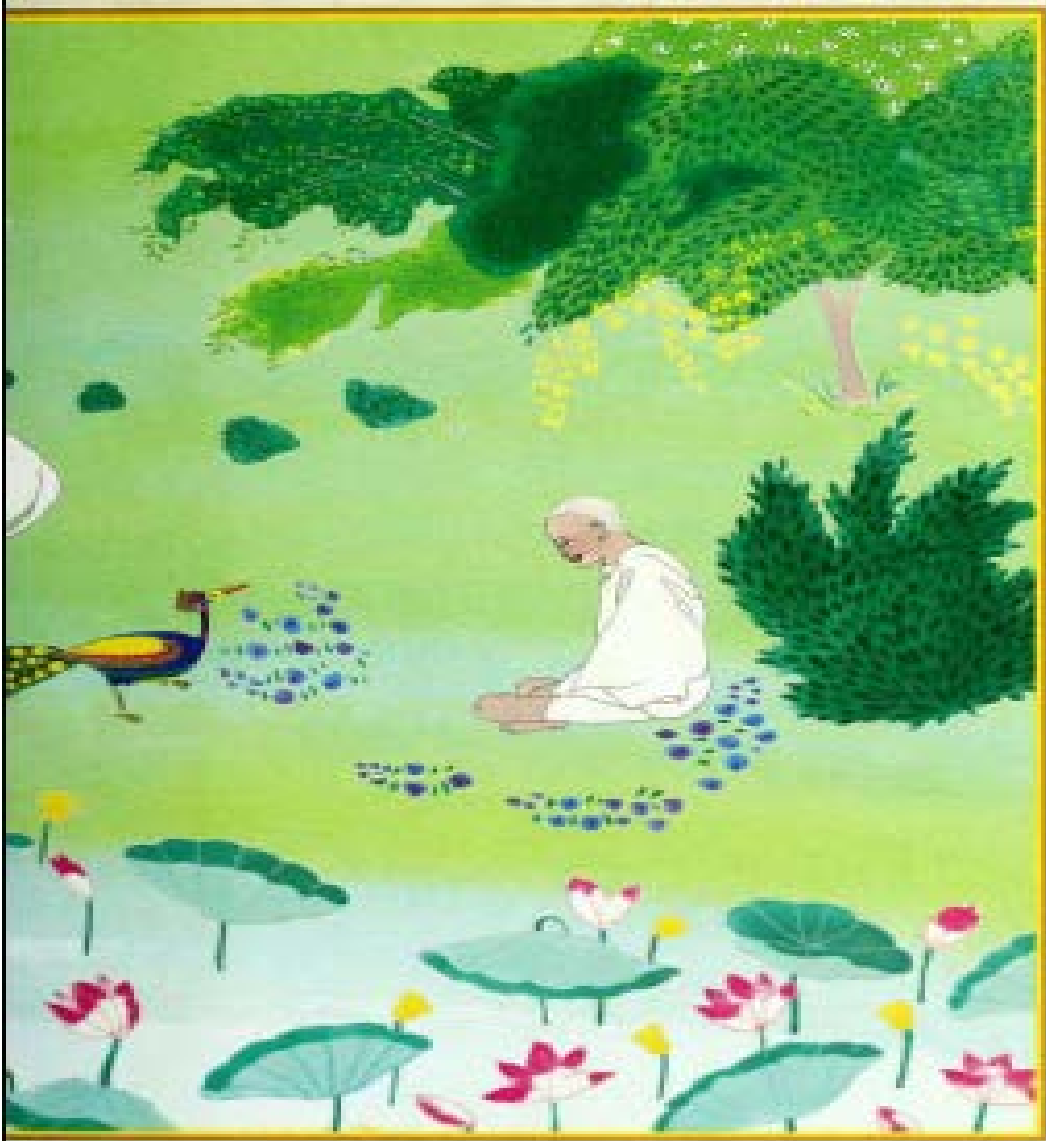

Gandhi and his followers worked for the rights of black and Indian people. They also worked for the rights of women. Gandhi did legal work for free and helped people in desperate living conditions. He nursed sick people abandoned during a plague, bandaged lepers, and comforted the dying. "These people are my brothers and sisters," Gandhi said. "Their suffering is my suffering. The whole world is my family."

காந்தி இந்தியாவின் புனித நூலான
பகவத்கீதையின் போதனைகளில் ஆழ்ந்த
நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு
நாளில் பல முறை தியானம் செய்தார்,
மக்களை நேசிப்பதின் மூலமும் "அன்பின்
கடவுளை" நேசிப்பதின் மூலமும்
சுயநலமான ஆசைகளை
குறைத்துக்கொள்ள அவரால் முடிந்தது.
அவர், தன்னுடைய மதிப்பீடுகளை
எவ்விதத்திலும் பாதிக்காமலிருக்க
அனைத்து விதமான கோப
உணர்வுகளையும் தவிர்க்க முயன்றார்.
அன்பின் சக்தியில் நம்பிக்கையுடனும்,
அனைவரையும் தன்னுடைய
குடும்பத்தினராக நடத்துவதின் மூலம்,
காந்தி தான் இனி கூச்சப்படுவதுமில்லை,
இனி எதற்கும் பயப்படுவதுமில்லை என்று
கண்டுகொண்டார்.

Gandhi believed deeply in the words
of India's holy book, the Bhagavad-Gitā.
He meditated several times a day and
diminished his selfish desires by loving
others and loving the "Lord of Love." He
tried to avoid any angry feelings so as not
to cloud his judgment. By believing in the
power of love and treating everyone as
his family, Gandhi discovered he was
no longer shy and no longer afraid of
anything.

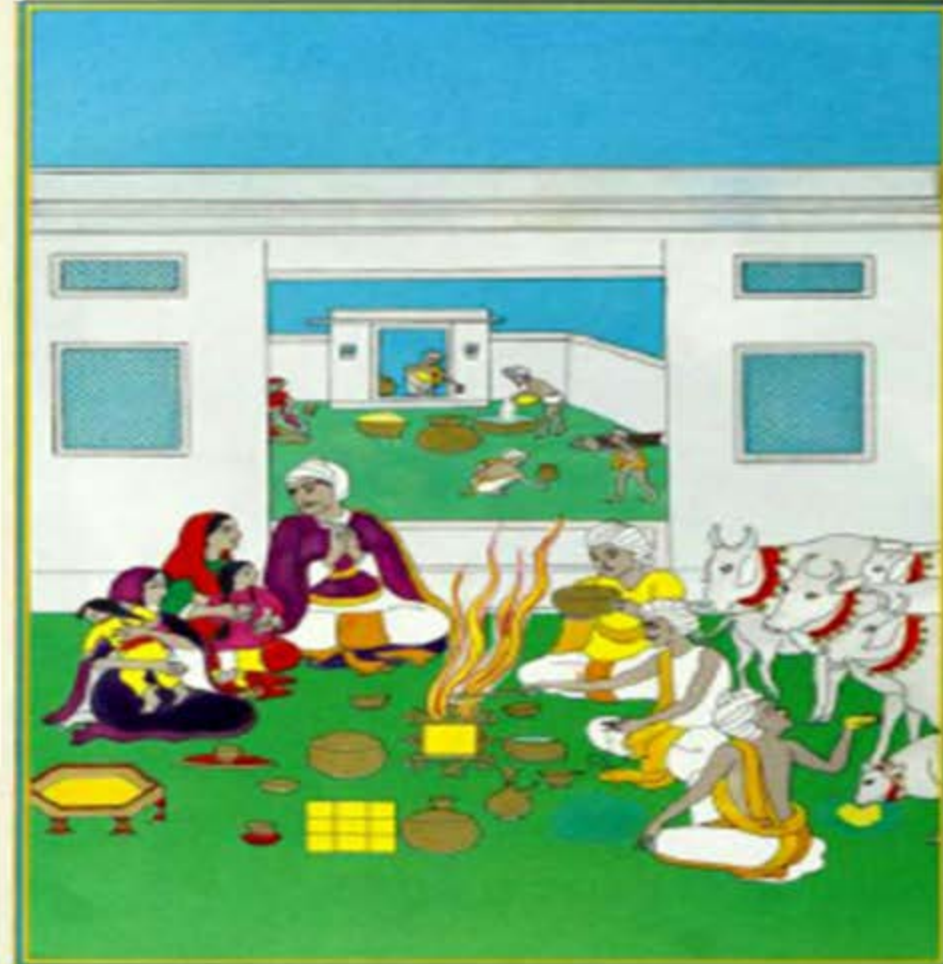
காந்தியும் அவருடைய சீடர்களும் வாழ்க்கையில்
நல்லது கெட்டது இரண்டையும்
ஏற்றுக்கொள்ளவும், அனைத்து சவால்களையும்
தாழ்மையோடும் மன அமைதியுடனும்
எதிர்கொள்ளவும், உலகத்தில் ஒற்றுமையையும்
சமாதானத்தையும் கொண்டுவர உழைத்தனர்.

Gandhi and his followers worked to
accept the good and bad in life, to meet
challenges with humility and calm, and
to bring harmony to the world.

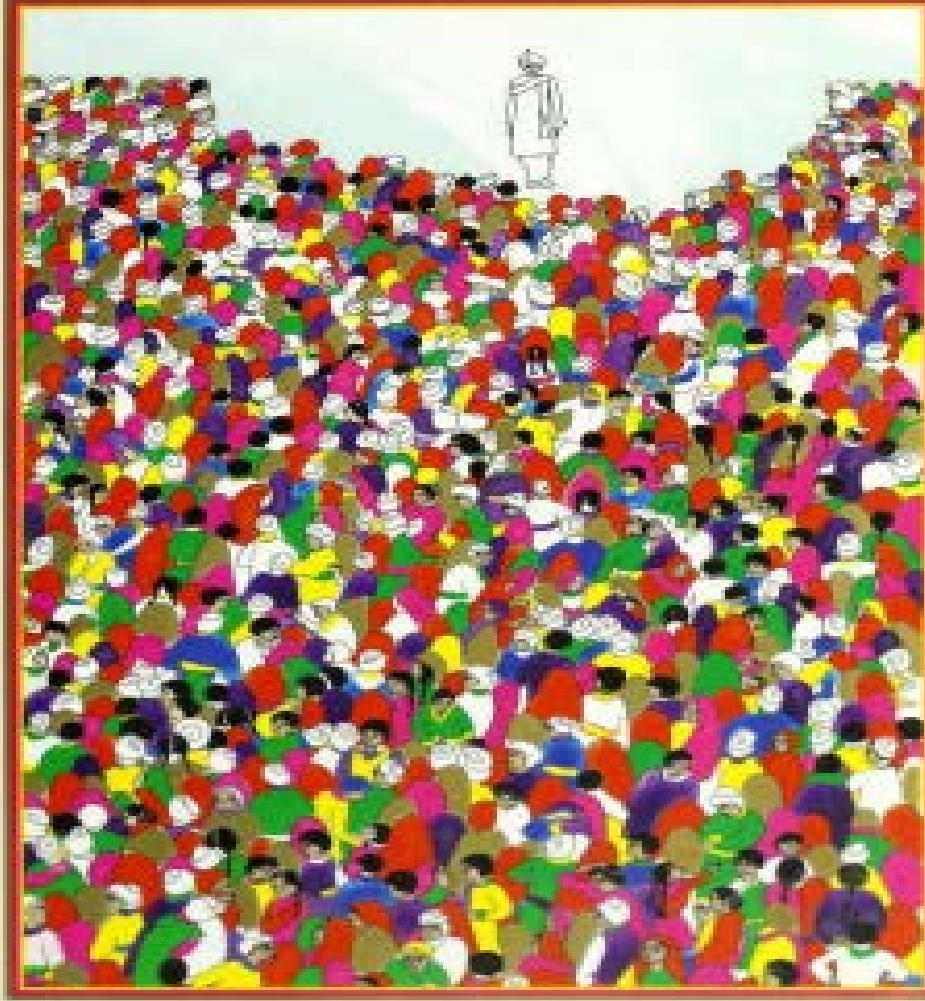
1915 இல், காந்தி, அவரது மனைவி மற்றும் நான்கு மகன்களுடன் இந்தியா திரும்பினார். விரைவிலேயே இந்திய சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தை அவர் தொடங்கினார். இந்தியாவைத் தனது படிநிலை மற்றும் பாரபட்சமான சாதி அமைப்புகளில் இருந்து விடுவிக்க விரும்பினார். இந்த ஜாதி அமைப்பு, மதகுருமார்கள் அல்லது பூசாரிகளை சமூகத்தில் மிக உயர்ந்த நிலையிலும், அரசர்ககளையும் வீரர்களையும் அடுத்த நிலையிலும். மூன்றாம் நிலையில் உழைப்பாளர்களையும், ஏழ்மையானவர்கள் - "தீண்டத்தகாதவர்" என்று சாதி அமைப்பின் மிக தாழ்ந்த நான்காம் நிலையிலும் வைத்தது. காந்தி அந்த கீழ் நிலையில் இருக்கும் மக்களை "கடவுளின் பிள்ளைகள்" என்று அழைத்தார், அதாவது என்று குறிப்பிட்டார். காந்தி அவர்களை விடுவிக்க உறுதிபூண்டார்.

With his wife and four sons, Gandhi returned to India in 1915. As soon as he could, he began the struggle for India's independence. He wanted to rid India of its hierarchical and prejudiced caste system that placed priests at the highest social level, princes and soldiers at the next level, laborers at a third level, and the poor—the "untouchables"—at the fourth and lowest level. Gandhi called those people at the lowest level the "children of God" and was determined to liberate them.

காந்தி இந்தியாவை பிரிட்டிஷ் அடக்குமுறையிலிருந்து விடுவிக்க பணியாற்றினார். 300 ஆண்டுகளாக, வெறும் ஆயிரக்கணக்கான பிரிட்டிஷ்காரர்கள் 300 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட இந்தியர்களை ஆண்டனர். காந்தி, சத்தியாகிரகத்தின் சுயநலமற்ற அன்பை பின்பற்றுமாறு லட்சக்கணக்கான மக்களிடம் பேசினார். இந்திய மக்கள் ஆங்கில அரசுடன் ஒத்துழைப்பதை நிறுத்தியதால், பலர் சிறைபடுத்தப்பட்டனர். பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து துணி வாங்ககூடாது என்பதற்காக, பெருபான்மையான மக்கள் தங்களுடைய துணியை தங்களே நெய்துகொண்டனர். காதி என்றழைக்கப்பட்ட, வெண்நிற, உள்நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்பட்ட ஆடையே லட்சக்கணக்கானவர்களால் உடுத்தப்பட்டது. மேலும், இதுவே இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் வலுவான சின்னமாக மாறியது.

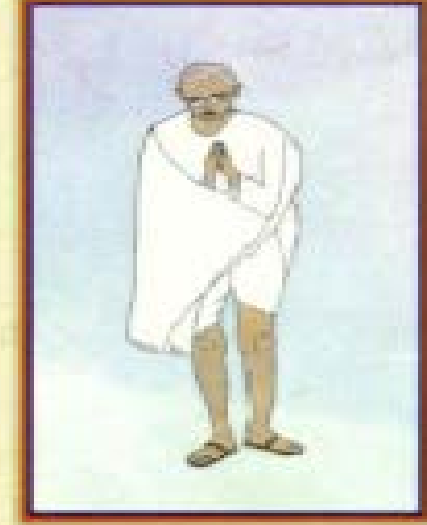
Gandhi also worked to rid India of British oppression. For three hundred years, several thousand British people ruled over 300 million Indian people. Gandhi spoke to millions of people, asking them to practice the selfless love of satyagraha. Indians ceased to cooperate with the British and many were jailed. Many spun their own cloth so they wouldn't have to purchase British-made cloth. The white homespun cloth, called **KADHI**, was worn by millions of people and became the symbol of Indian independence.

இந்தியாவின் ஒத்துழையாமை
இயக்கத்தினால், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம்
மிக்க சினமுற்றது. 1919 ஆம் ஆண்டு
அமிர்தசரஸ் (ஜாலியன்வாலாபாக்)
படுகொலையின் போது பிரித்தானிய
இராணுவ வீரர்கள் 379 அப்பாவி
மக்களைக் கொன்று குவித்தது மேலும்
ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களை
காயப்படுத்தியது.

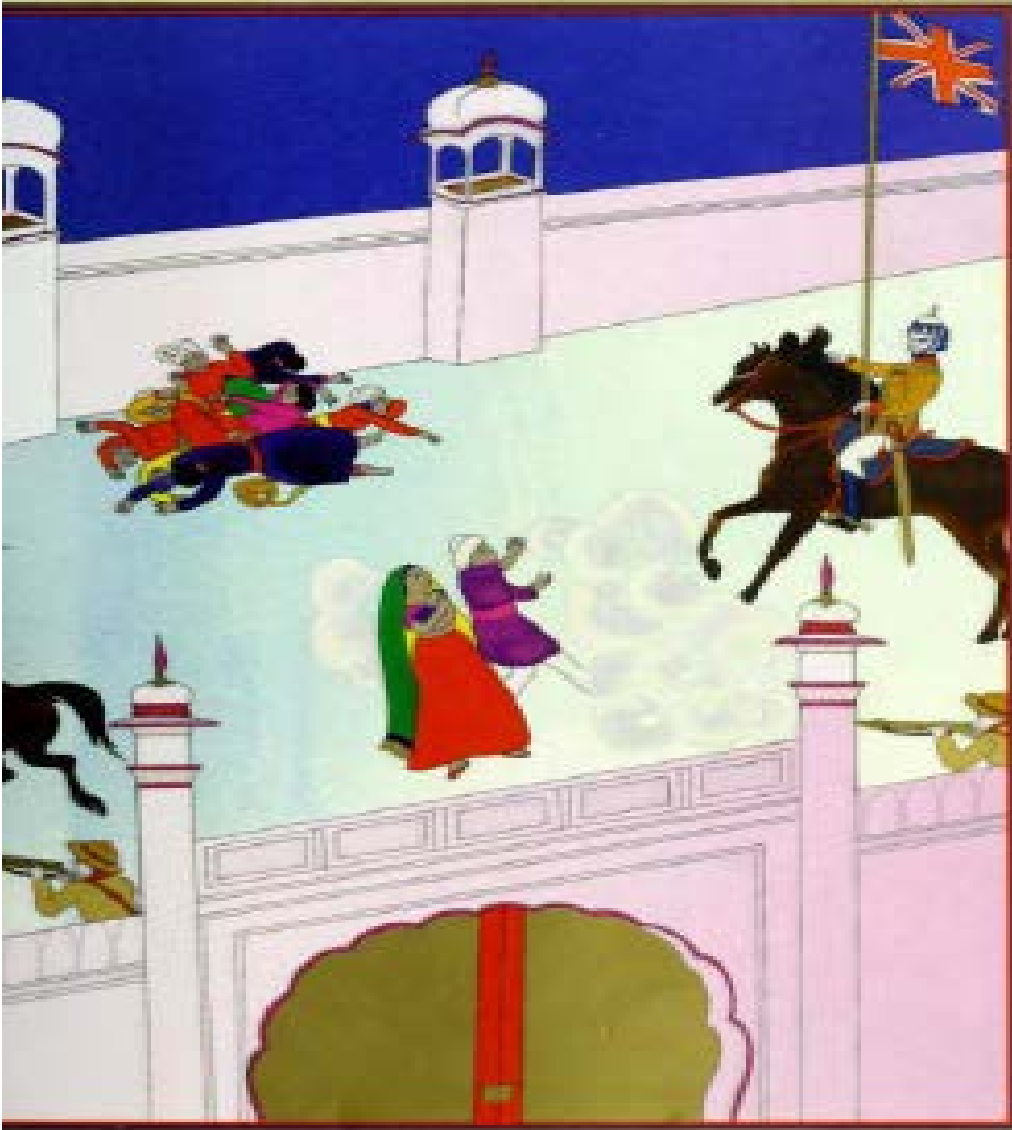
The British government was furious
about India's noncooperation, and in 1919,
during the Amritsar massacre, British
soldiers killed 379 innocent people and
wounded over one thousand.

காந்தி, ஹர்தால் எனும் நாடு தழுவிய வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்து சென்றார். அதனால், இந்திய தேசம் முற்றிலும் செயலற்று முடங்கித்தான் போனது. "அஹிம்சை, நலிவுற்ற சமூகம் ஆரோகியமான சமூகமாக மாறும் வரை தொடர்ந்து, அமைதியாக, இடைவிடாது செயலாற்றும்." எனும் காந்தியின் வார்த்தைகளால் ஊக்கமுற்று காந்தியின் வன்முறையற்ற சத்தியாக்கிரக இயக்கம் தொடர்ந்தது.

Gandhi lead a HARTAL, or nationwide strike, and the entire country of India was essentially shut down. Gandhi's nonviolent satyagraha campaign marched on, encouraged by Gandhi's words: "Nonviolence acts continuously, silently, and ceaselessly till it has transformed the diseased mass into a healthy one."

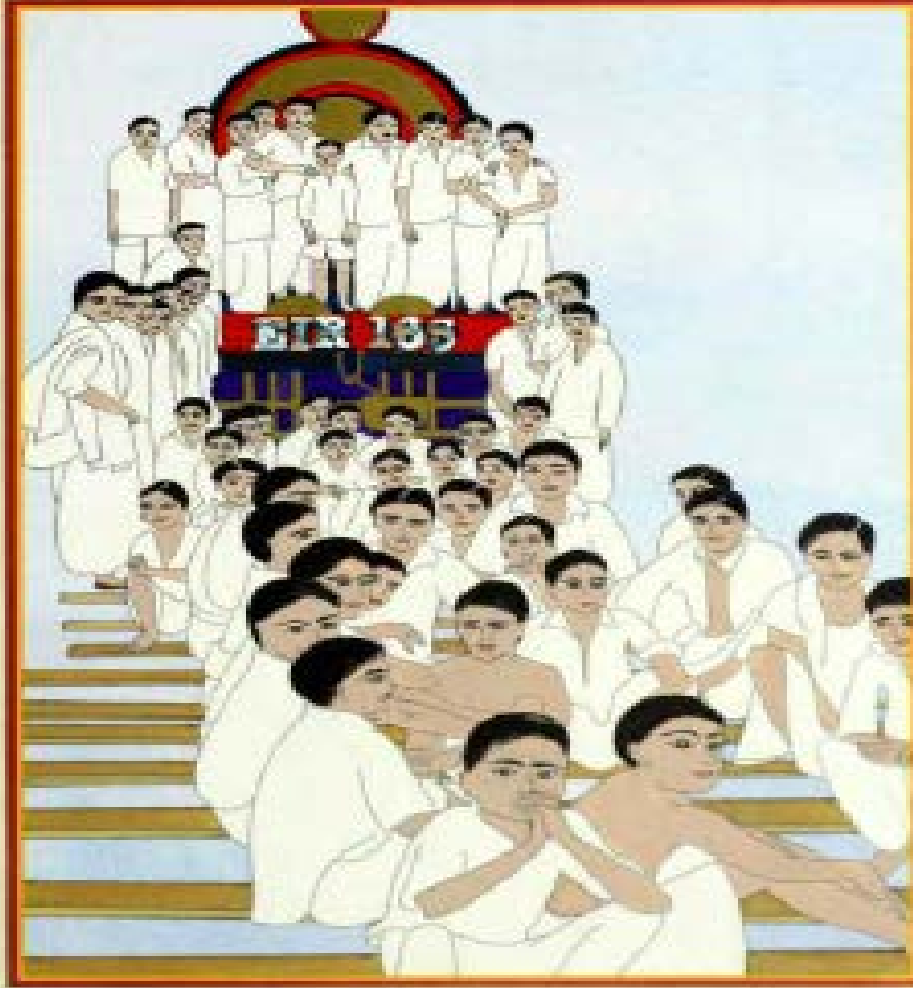

In 1921, the British imprisoned Gandhi for preaching nonviolence, defying British rule, and writing anti-British pamphlets. He was in prison for two years, but the satyagraha movement was secure.

1922 ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய அரசு, அஹிம்சையை பரப்பியதற்காகவும், பிரிட்டிஷ் சட்டத்தை மீறியதற்காகவும், பிரிட்டனுக்கு எதிராக பிரசுரங்கள் எழுதியதற்காகவும் காந்தியை சிறையில்டைத்தது. காந்தி இரு ஆண்டுகள் சிறையிலிருந்தார். ஆனால் சத்தியாக்கிரக இயக்கம் பாதிப்பு அடையவில்லை.

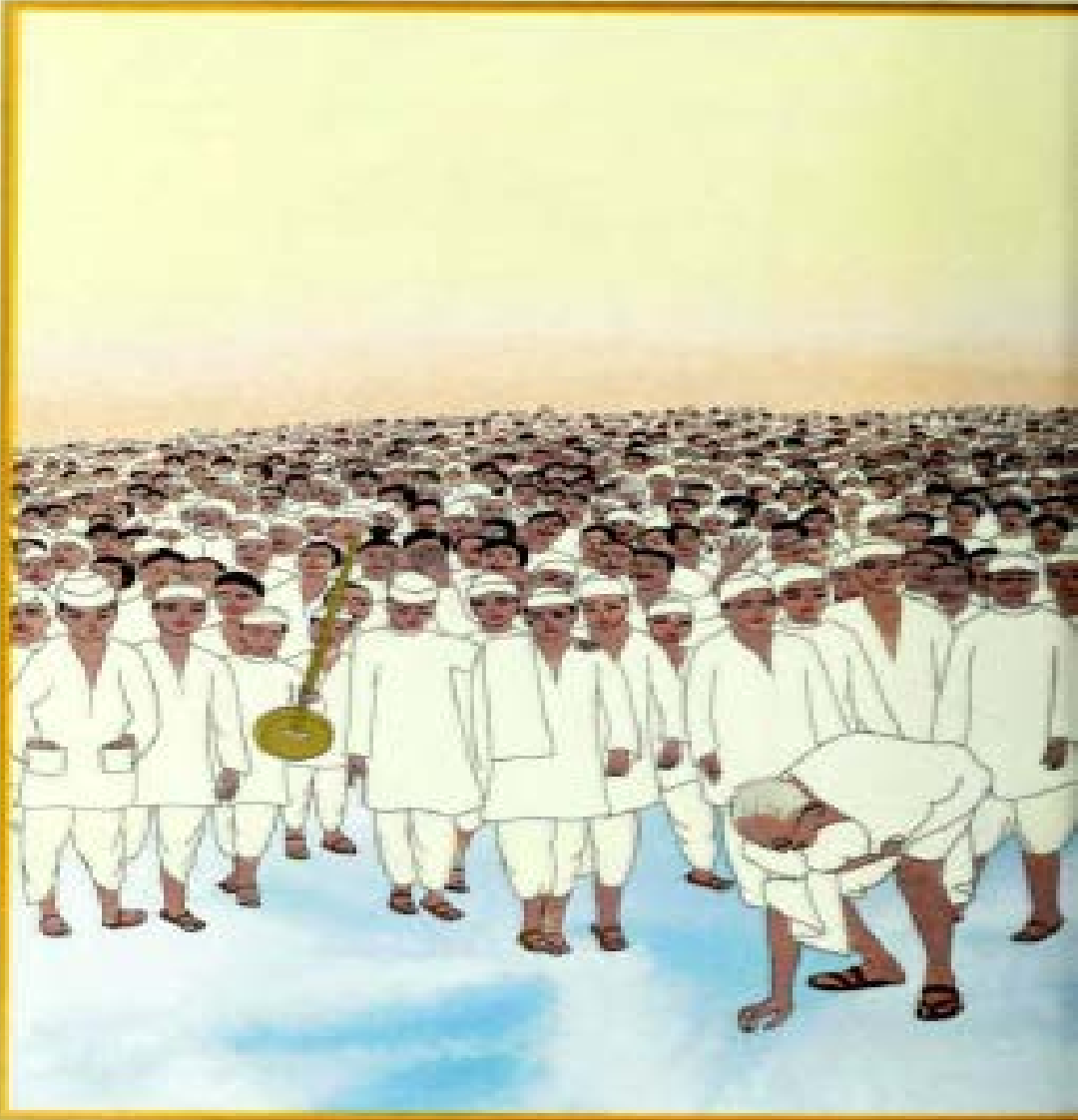

இதனால், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மிரட்சியடைந்தது. காந்தி மகிழ்ச்சியடைந்தார். காந்தி சிறைவாசத்தை துன்பமாக கருதவில்லை, மாறாக பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயமாக கருதினார். உயர்ந்த குறிக்கோள்களுக்காக, துன்பத்தை தைரியமாக ஏற்றுகொள்வது, இந்தியாவின் ஒவ்வொரு ஆணும், ஒவ்வொரு பெண்ணும் சுதந்திரமாக இருப்பதற்கு வழிகாட்டும் சக்தியாக அமையும் என்று நினைத்தார்.

British imperialism in India was threatened, and Gandhi was happy. He did not consider being in jail a hardship but something of which to be proud. He felt that to suffer bravely for a higher ideal was the guiding force that would make every man and woman in India free.

இந்தியா போன்ற சூடான, வெப்பமண்டல நாடுகளில், உப்பு மக்கள் உணவின் ஒரு அத்தியாவசிய பகுதியாக உள்ளது. இந்தியாவில், பிரிட்டிஷ் சட்டமானது, இந்தியர்கள் தங்களுக்கான உப்பைத் தாங்களே தயாரிப்பதை தடை செய்து, உப்பை பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து வாங்கக் கட்டாயப்படுத்தியது.

In hot, tropical countries like India, salt is an essential part of everyone's diet. British law in India forbade Indians from making their own salt, forcing them to buy salt from the British.

1930 ல், காந்தி "சால்ட் மார்ச்" (உப்பு சத்தியாக்கிரகம்) தொடங்கினார். 78 பேருடன் சபர்மதியில் தொடங்கி 200 மைல்களுக்கு அப்பால் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள தண்டி வரை காந்திஜி பயணம் செய்தனர். காந்தி தண்டி சென்றடைந்து, பிரிட்டிஷ் சட்டத்தை மீறுவதின் அடையாளமாக ஒரு பிடி கடல் உப்பை கையில் எடுத்த அதே நேரத்தில் மேலும் ஆயிரகணக்கான மக்கள் சேர்ந்துகொண்டனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவில் தங்களது அதிகாரத்தை இழக்கத் தொடங்கியுள்ளதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

"சால்ட் மார்ச்" எனும் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் மாறும் வேறு சில சட்டமீறல் நிகழ்வுகளை முன்னின்று நடதியப்பின்னர் இந்திய மக்களை சுற்றியிருந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய சங்கிலி பலவீனம் அடைவதையும், மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதையும் உணர்ந்தார். காந்தியை பின்பற்றுவவர்கள் அவருக்கு "மகாத்மா" (உயர்ந்த ஆன்மா) என்ற பட்டத்தை அளித்தனர்.

In 1930, Gandhi led the Salt March. Accompanied by seventy-eight people, Gandhi began to walk from Sabarmati to Dandi, a town on the ocean over 200 miles away. By the time Gandhi reached Dandi and picked up a pinch of sea salt in symbolic defiance of British rule, he had been joined by hundreds of thousands of people. The British government was forced to acknowledge that it was beginning to lose its stronghold on India.

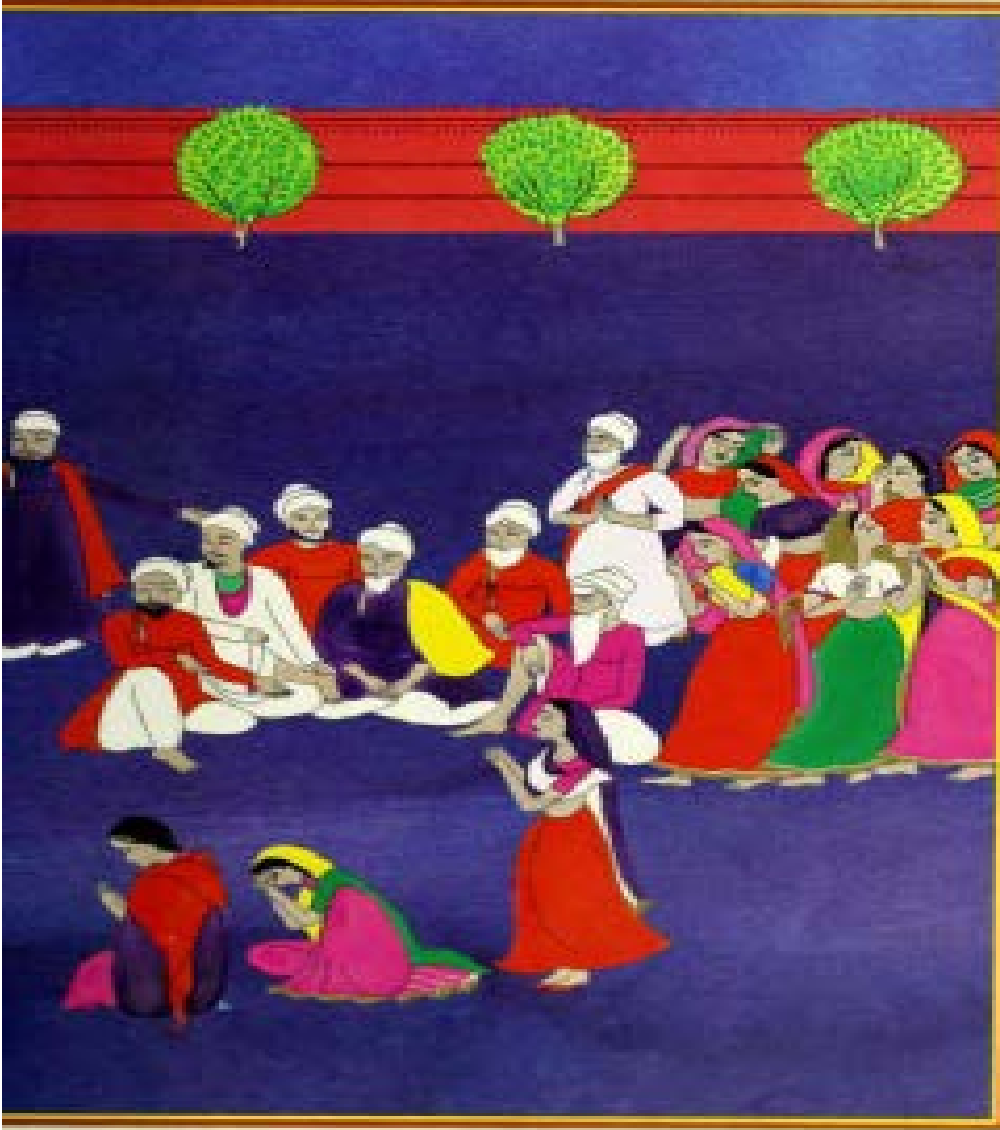
After leading the Salt March and other such defiant acts, Gandhi felt the imperial British chains weakening from around the Indian people and there was much rejoicing. Gandhi's followers named him "Mahatma," which means "great soul."

ஆனாலும், பிரிட்டிஷ் அரசு இந்தியாவில் தங்கள்
பிடியை எளிதில் விட்டுவிடவில்லை.

காந்தி, அவருடைய "சால்ட் மார்ச்" எனும் உப்பு
சத்தியாக்கிரக பயனத்திற்குப்பின் சிறையில்
அடைக்கப்பட்டார். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் மீது
மேலும் அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக உணவு
அருந்துவதை நிறுத்தினார், அதாவது
"உண்ணா நோன்பு". அது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த
மற்றும் வன்முறையற்ற பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை
அச்சுறுத்தும் வழி. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் காந்தியின்
மரணத்திற்கு பொறுப்பேற்க விரும்பவில்லை.
எனவே ஆறு நாட்களுக்குப் பிறகு
"தீண்டத்தகாதவர்கள்"ளுக்கான சிவில் உரிமைகள்
பாதுகாப்பு உடன்பாட்டில் கையெழுத்திட
ஒப்புக்கொண்டது. இத்தகைய சமூக மாற்றத்தை
அமைதியான முறையில் நிறுவினது காந்தியின்
மிகப்பெரிய வெற்றியாகும்.

The British government did not give up
their hold on India easily, however, and
Gandhi was imprisoned after his Salt
March. To put more pressure on the
British, he decided to stop eating, or to
"fast." It was a powerful and nonviolent
way of threatening the British government.
The British did not want to be responsible
for Gandhi's death, so after six days the
government agreed to a pact to protect the
civil rights of the "untouchables." This
kind of social change, brought about by
peaceful means, was Gandhi's great victory.

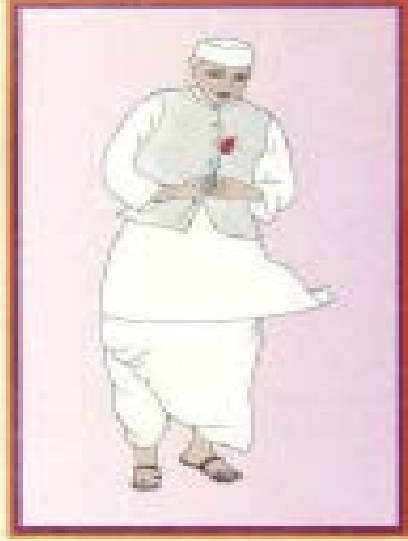

1944 இல் காந்தியின் மனைவி
காலமானார். அவர், தன் கணவருக்கு
உறுதியாக முழு ஆதரவளித்தவர்
மட்டுமல்லாமல் அன்பிற்குரிய ஆத்மார்த்த
துணையாகவும் இருந்தார். காந்தி
அவருடைய இழப்பினால் மிகவும்
துக்கமடைந்தார்.

In 1944, Gandhi's wife died. Not only
had she been a steadfast supporter of her
husband, but she was his beloved soul
mate. Gandhi mourned her loss deeply.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, இந்து மதத்தை சார்ந்த இந்தியர்களும் முஸ்லீம் மதத்தை சார்ந்த இந்தியர்களும் மத மற்றும் கலாச்சார வேற்றுமைகளை முன்னிறுத்தி ஒரு உள்நாட்டு யுத்தத்தைத் தொடங்கினர். படுகொலைகள், ரத்தவெள்ளம் மற்றும் அழிவு நாட்டை இரண்டாக பிளவுபடுத்தியது.

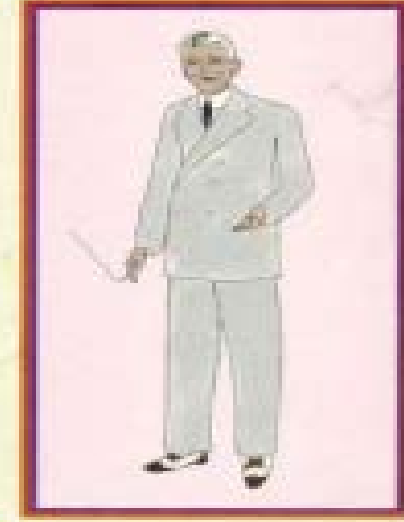
இத்தகைய பெரும் குழப்பமும் துன்பமும் மிகுந்த காலத்தில் காந்தி, அஹிம்சையை போதிக்கும் வகையில் தொலைதூர கிராமங்களுக்கு வெறுங்காலுடன் பயணப்பட்டார்.

During World War II, Indians of Hindu faith and Indians of Muslim faith began to fight a civil war over differences of culture and religion. Massacres, bloodshed, and destruction tore at the countryside. During this time of great chaos and suffering, Gandhi walked barefoot through remote ravaged villages, preaching his message of nonviolence.

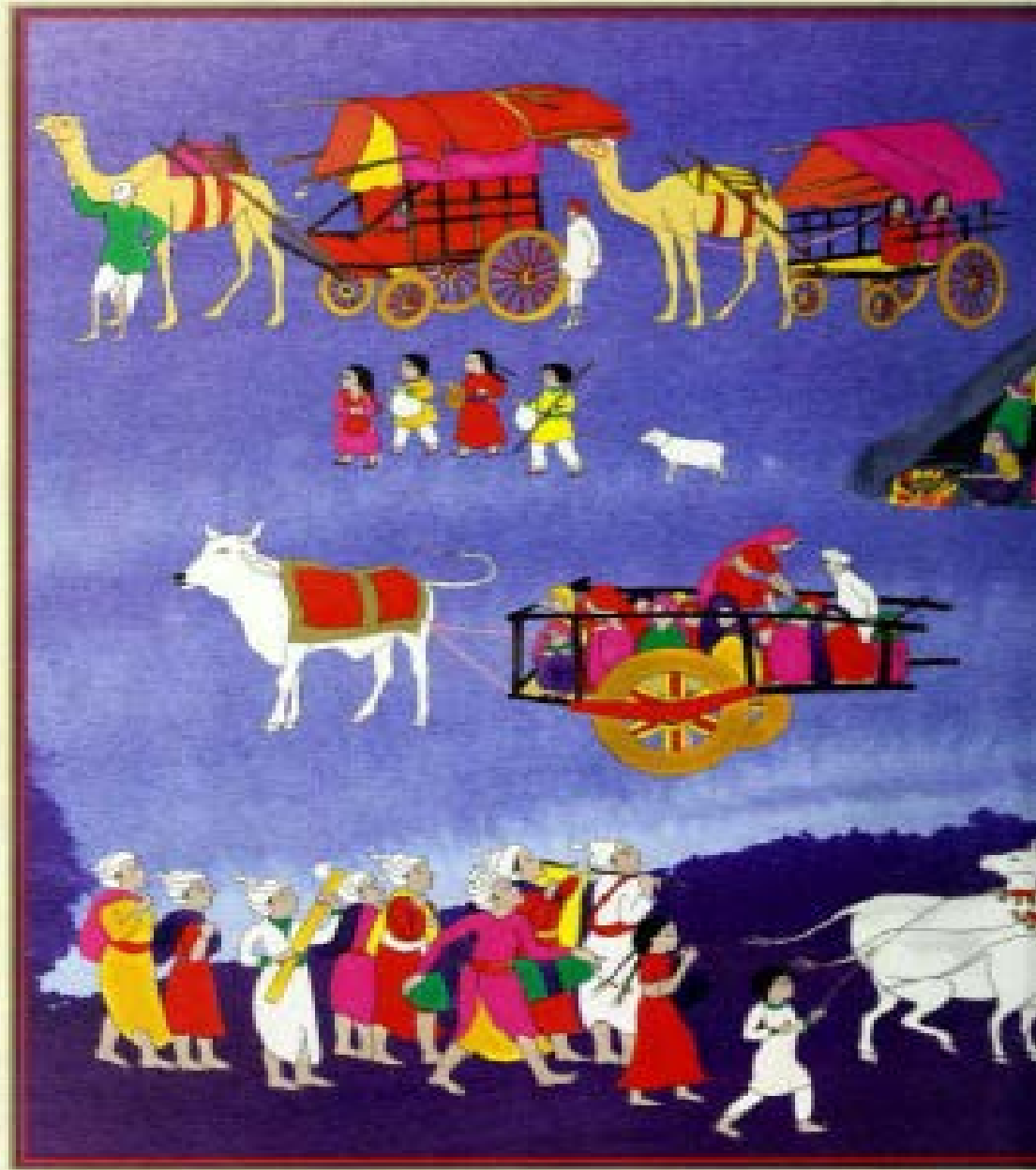
1947 இல், இந்தியா பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஆட்சியில் இருந்து விடுதலை பெற்றது. ஆனால் நாடு இரண்டு தனித்தனி நாடுகளாக பிரிக்கப்பட்டது. தெற்கே இருந்த இந்து இந்தியா பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவால் வழிநடத்தப்பட்டது. வடக்கில் முஸ்லிம் பாக்கிஸ்தான் ஜனாதிபதி முகமது முஹம்மது அலி ஜின்னாவால் வழிநடத்தப்பட்டது.

On August 15, 1947, India finally won its independence from British rule. But the country was divided into two separate countries: Hindu India to the south, led by Prime Minister Jawaharlal Nehru, and Muslim Pakistan to the north, led by President Muhammad Ali Jinnah.

காந்தி இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை
கொண்டாடவில்லை. அந்த நேரத்தில்,
இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும், எதிர்ப்புகளின்
முன்னர் பொறுமையைக் கடைபிடித்தல்,
புரிந்துகொள்ளல் மற்றும் மன்னித்தல்
குணங்களைப்பற்றி நினைவுறுத்த வேண்டி,
அவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். அவர்
தன் மக்கள் வெறுப்பை அன்பால்
கடக்கவேண்டும் என்று ஏங்கினார்.

Gandhi did not celebrate India's
independence. He went on a fast to
remind Hindus and Muslims of the
importance of showing patience,
understanding, and forgiveness in the
face of opposition. He yearned for his
people to overcome hatred with love.

சத்தியாக்கிரக இயக்கமானது, எவ்வாறு பிரிட்டிஷரை தோற்கடிக்க இந்தியாவை ஆக்கப்படுத்தியதோ அது போல பிளவுபட்டு நிற்கும் பிரிவுகளை ஒன்றுபடுத்தும் என்று நம்பினார் காந்தி. ஆனால் அவ்வகையான ஒருமைப்பாடு சாத்தியப்படவில்லை.

Just as the satyagraha movement enabled India to overcome British rule, Gandhi trusted the movement would unify the factions that now divided India. But such unification was not to be.

எழுபத்தி எட்டு வயதான காந்தி ஓர்
உண்ணாவிரதத்தின்போது கிட்டத்தட்ட
இறந்தேவிட்டார். அவர் மிகவும்
பலவீனமாக இருந்தார். ஆனால், அவர்,
அவரை பின்பற்றுபவர்களோடு தனது
உரையாடல்களைத் தொடர்ந்தார்.
காந்தி அனைத்து மதங்களை
சார்ந்தவர்களுடைய சகோதரத்துவத்தை
போதித்தும், வெளிப்படுத்தியும் வந்தார்.
தங்களுட மதமே ஒரே மதம் என்று நம்பிய
இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் காந்தியை
வெறுத்தனர்.

The seventy-eight-year-old Gandhi
almost died during his fast. He was weak,
but he continued to speak to his followers.

Because Gandhi taught and expressed the
brotherhood of people of all religions, he
was hated by those Hindus and Muslims
who believed their own religion was the
only true religion.

ஜனவரி 30, 1948 அன்று காந்தி பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திற்கு சென்றார், அங்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவருக்காக காத்திருந்தனர். அங்கே ஒரு தீவிர இந்து - நாதுராம் கோட்ஸே நேரடியாக காந்தியின் இதயத்தில் துப்பாக்கியால் சுட்டான். காந்தி விழுந்துவிட்டார். அவருடைய கடைசி வார்த்தைகள் இரக்கமும் அன்பும் கொண்டதான; "ராம், ராம் ராம்" (நான் உன்னை மன்னிக்கிறேன், நான் உன்னை நேசிக்கிறேன், உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறேன்.) என்பதாகவே இருந்தது

On the evening of January 30, 1948, as Gandhi walked to a prayer meeting where thousands of people awaited him, a Hindu man named Nathuram Godse fired a gun at his heart. Gandhi fell. His last words were those of compassion and love: "RAMA, RAMA, RAMA." ("I forgive you, I love you, I bless you.")

Mahatma Gandhi was cremated in New Delhi. Millions of people in India and around the world grieved for this great messenger of peace.

மகாத்மா காந்தியின் உடல் புது தில்லியில் தகனம் செய்யப்பட்டது. இந்தியாவிலும், உலகெங்கிலுமிருந்தும் கோடானுகோடி மக்கள், இந்த மாபெரும் அமைதியின் தூதுவருக்காக துக்கம் அனுபவித்தனர்.

அவரது மரணத்தின் போது, காந்தி சொற்பமான உடைமைகளையே கொண்டிருந்தார் - இரண்டு தேக்கரண்டி, இரண்டு குவளைகள், மூன்று குரங்குகள், மூன்று புத்தகங்கள், ஒரு பாக்கெட் கடிகாரம், ஒரு கண் கண்ணாடி, ஒரு தகரம் கப் (அவர் சிறையிலிருந்து அடையாளமாக), ஒரு சிறிய மேசை, இரண்டு ஜோடி செருப்புகள் மற்றும் காதி உடுப்பு முதலியன.

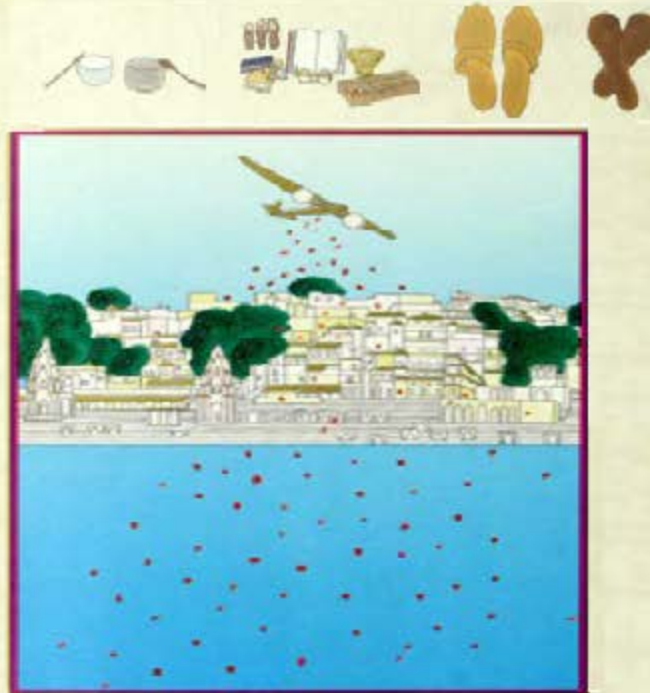
At his death, Gandhi owned only a few possessions: two spoons, two pots, three monkeys, three books, one pocket watch, one pair of eyeglasses, one tin bowl (a souvenir from prison), one desk set, two pairs of sandals, and his KADHI.

Gandhi's ashes were mixed with rose petals and scattered by his family at the junction of three great Indian rivers—the Ganges, the Jumna, and the Saravati.

It is written in Gandhi's beloved Bhagavad-Gītā that "to be united with the Lord of Love . . . is the supreme state. [If one] attain[s] to this, [one will] pass from death to immortality." Mahatma Gandhi's insatiable love of humankind guided his life, changed the lives of millions, and surely made him immortal.

காந்தியின் சாம்பல், ரோஜா இதழ்களுடன் கலந்து, அவருடைய குடும்பத்தாரால் கங்கை, யமுனை மற்றும் சரஸ்வதி ஆகிய மூன்று புனித நதிகளின் சங்கமத்தில் கரைக்கப்பட்டது.

காந்திக்கு மிகவும் பிடித்த புத்தகமான பகவத்கீதையில் எழுதியிருப்பது: "அன்பே உருவான கடவுளுடன் இணைவது ... உயர்ந்த நிலையாகும். ஒருவர் இந்நிலை அடைந்தால் அவர், இறப்பைக் கடந்து என்றும் அழியா (புகழ்) அமரத்துவம் அடைவார்." "மனிதகுலத்தின் மீது காந்தியின் தனியாத அன்பு, அவருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் வழிகாட்டியது. லட்சோபலட்ச மக்களின் வாழ்க்கையை மாற்றியது. மேலும், அவரை அழியாப்புகழ் கொண்டவராக மாற்றியது.

Author's Note

Because of his great and continual transformations, Mahatma Gandhi is one of the most extraordinary people who ever lived on Earth. From a small, shy, scared child he grew up to be a great, good, and generous man. He lived his life with the guideline that it is better to be truthful to oneself than to try to act like someone else. To be true to oneself is hard to do. Gandhi was someone who completely succeeded in living his life according to the way in which he believed life should be lived—filled with spiritual awareness, love, and peace.

Gandhi was a great Indian nationalist and spiritual leader who is often called “the father of India.” His spiritual beliefs stemmed from his upbringing as a believer in Jainism, “the religion of the conquerors.” Jainists believe in the eternal universe and in the brilliant human soul, which can stay pure only through prayer, discipline, honesty, and nonviolence. The symbol of Jainism is the broom that is used to sweep ants and insects away so they will not be walked upon.

Gandhi's earliest favorite book was the Bhagavad-Gitā, India's holy book on the Lord Krishna's teachings of nonpossession, equality, and self-transformation. His favorite books in the English language were Leo Tolstoy's

THE KINGDOM OF GOD IS WITHIN YOU, Henry David Thoreau's ON THE DUTY OF CIVIL DISOBEDIENCE, and John Ruskin's book about living a life of good work, UNTO THIS LAST. The three books he kept with him throughout his life were the Bhagavad-Gitā, the Koran (a book sacred to people of Muslim faith), and the Bible.

Best known for the way in which he conducted his nonviolent meetings of civil disobedience, Gandhi wrote in his autobiography, THE STORY OF MY EXPERIMENTS WITH TRUTH, that “disobedience to be civil must be sincere, respectful, restrained, never defiant . . . and above all must have no ill will or hatred in it.” Gandhi was against any and all forms of warfare: “If you want to see the brave, look at those who can forgive. If you want to see the heroic, look at those who can love in return for hatred.”

Gandhi was greatly admired by world leaders and people from many nations. After Gandhi's assassination, the brilliant German-born American physicist Albert Einstein said of him: “Generations to come, it may be, will scarce believe that such a one as this ever in flesh and blood walked upon the earth.”

It is my own great hope that we will all try to live our lives in Gandhi's honor—in truth, peace, and love.

—Demi

ஆசிரியரின் குறிப்பு

அவருக்கு ஏற்பட்ட தொடர்ந்த, பெரும் மாற்றங்களினால், மகாத்மா காந்தி இந்த பூமியில் வாழ்ந்த தனிச்சிறப்படைய மனிதர்களில் ஒருவர் ஆவார். சிறிய, கூச்சமுள்ள பயந்த குழந்தையிலிருந்து நல்ல, உயர்ப்பண்புடைய, மகத்தான மனிதராக வளர்ந்தார். அவர், வேறு யாரைப்போல் நடந்துகொள்ள முயற்சி செய்வதை விட தனக்குத்தானே உண்மையாக இருப்பது நல்லது எனும் வழிகாட்டுதலைக் கொண்டு தனது வாழ்வை வாழ்ந்தார். தனக்குத்தானே நேர்மையாக இருப்பது என்பது ஒரு கடினமான செயல். ஆன்மீக விழிப்புணர்வு, அன்பு, சமாதானம் ஆகியவற்றால் நிரம்பிய வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று நம்பி, அவ்வழியில் தனது வாழ்க்கையை வாழ்ந்து முழுமையாக வெற்றியும் கண்ட ஒருவர் கந்தி.

ஓர் மாபெரும் தேசியவாதியாகவும் ஆன்மீக வழிகாட்டியாகவும் இருந்த காந்தி "தே ச ப் பி தா" என்று அழைக்கப்பட்டார். அவருடைய ஆன்மீக நம்பிக்கைகள் அவர் வளர்க்கப்பட்ட ஜைன மத - "வெற்றிவீரர்களின் மதம்" நம்பிக்கைகளை அடித்தளமாகக் கொண்டது. ஜைன மதத்தவர்கள் சாசுவதமான உலகத்தையும், பிரார்த்தனை, ஒழுக்கம், நேர்மை, மற்றும் அகிம்சை மூலமாக மட்டுமே தூய்மையாக இருக்கக்கூடிய ஒளிமிக்க மனித ஆன்மாவையும் நம்புகின்றனர். ஜைனத்தின் சின்னம் அவர்கள் நடக்கும்போது எறும்புகளையும் பூச்சிகளையும் காலின் கீழ் நசுங்காமல் அப்புறப்படுத்தப் பயன்படும் துடைப்பமாகும்.

காந்தின் ஆரம்பகால பிடித்தமான நூல் பகவத்கீதை. அது இந்தியாவின் புனித நூல். பகவான் கிருஷ்ணனின் சொந்தம்கொண்டாடாமை, சமத்துவம் மற்றும் சுயமாற்றம் பற்றிய போதனைகளைக் கொண்ட புத்தகம். ஆங்கிலத்தில் அவருக்குப் பிடித்தமான புத்தகம் டால்ஸ்டாயின் "தி கிங்டம் ஆஃப் காட் இஸ் வித் யு", ஹென்றி டேவிட் தோரேவின் "ஆன் தி டுட்டி ஆஃப் சிவில் டிஸ்ஒபிடியன்ஸ்" மற்றும் ஜான் ரஸ்கி(ன்)னின் "அன்ட்டு தி லாஸ்ட்"

எனும் ஒரு நல்ல பணியுடன் ஒரு வாழ்க்கை வாழ்வதைப்பற்றிய புத்தகம். அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் தன்னோடு வைத்திருந்த மூன்று புத்தகங்கள் பகவத்கீதை, முஸ்லிம் மதத்தவரின் புனித நூலான குரான், மற்றும் பைபிள்.

அஹிம்சையான முறையில் நடந்த ஒத்துழையாமை இயக்கக்கூட்டங்களுக்கு பெயர்பெற்ற காந்தி தனது சுயசரிதையான "தி ஸ்டோரி ஆஃப் மை எக்ஸ்ப்ரிமெண்ட்ஸ் வித் ட்ருத்" (சத்திய சோதனை)தில் சமூக ஒத்துழையாமையானது நேர்மனானதாகவும், கட்டுப்பாடோடும், எதிர்மறையற்றும் இருக்க வேண்டும்... அனைத்திற்கும் மேலாக கெட்ட எண்ணங்களோ அல்லது வெறுப்புணர்வோ இருக்கக்கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறார். காந்தி எந்தவிதமான மற்றும் அனைத்துவிதமான போர்களுக்கும் எதிரானவர்: "நீங்கள் துணிச்சலானவர்களைப் பார்க்க விரும்பினால், மன்னிக்கக்கூடியவர்களைப் பாருங்கள். நீங்கள் வீரமுள்ளவர்களைக் காண விரும்பினால், வெறுப்பிற்குப் பதிலாக நேசத்தை தருபவர்களைப் பாருங்கள்." என்றார்.

காந்தி, உலக நாடுகளின் தலைவர்கள் பலராலும் மக்களாலும் போற்றப்பட்டார். காந்தி கொல்லப்பட்டப்பிறகு, அறிவாளியான, ஜெர்மானியில் பிறந்த இயற்பியல் மேதை ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் அவரைப்பற்றி கூறுகையில்: "பின்வரும் சந்ததியினர், இப்படி ஒரு மனிதர் ரத்தமும் சதையுமாக இந்த பூமியில் வாழ்ந்தார் என்று நம்பாமலே போகலாம்." என்றார்.

சத்தியம், சமாதானம் மற்றும் அன்பு எனும் வாழ்வை நாம் வாழ முயல்வதே காந்திக்கு நாம் செய்யும் கௌரவம் என்று நான் பெரிதும் நம்புகிறேன்.

(continued from front flap)

philosophies of nonviolence and peaceful protest continue to inspire people around the world.

In beautiful language and exquisite illustrations inspired by Gandhi's own belief in the simplicity and truth of life, Demi captures the spirit that was Mahatma Gandhi and pays homage to this great man.

அஹிம்சை, அமைதி வழியிலான
போராட்டங்கள் போன்ற காந்தியின்
தத்துவங்கள் உலகெங்கும் உள்ள
மக்களை ஈர்க்கின்றன.

காந்தியின் சிந்தனைகளையும்
எளிமையையும்

உண்மையையும் இங்கு அழகான
சொற்கள் மற்றும் படங்கள்,
கொண்டுவந்துள்ளது. போலி இது
அஹிம்சை பெரும் தூதர் ஒரு
அஞ்சலி.

எளிமை மற்றும் வாழ்வின்
உண்மைகளின் மீது காந்தி
கொண்டிருந்த நம்பிக்கையினால்
ஈர்க்கப்பட்டு, அழகிய
மொழியாலும், அழகிய
படங்களினாலும் அவருடைய
பண்புகளை பதிவிட்டும் மகாத்மா
காந்தி என்ற அம்மாமனிதருக்கு
அஞ்சலியும் செய்துள்ளார்

டெமி.

"From the beginning of time to the end of time, the force of truth and love always wins over violence. With this great force you can bring this world to your feet."

காலாகாலமாக,
சத்தியம் மற்றும்
அன்பு ஆகியவற்றின்
வலிமையானது
எப்போதும்
வன்முறையை
வெற்றி கொள்கிறது.
இந்த மாபெரும்
சக்தியுடன் இந்த
உலகத்தை உன்
காலடியில் கொண்டு
வர முடியும்.

நீங்கள் துணிச்சலானவர்களைப்
பார்க்க விரும்பினால்,
மன்னிக்கக்கூடியவர்களைப்
பாருங்கள். நீங்கள்
வீரமுள்ளவர்களைக் காண
விரும்பினால், வெறுப்பிற்குப்
பதிலாக நேசத்தை
தருபவர்களைப் பாருங்கள்.
மகாத்மா காந்தி (1869-1948)

"If you want to see the brave, look at those who can forgive. If you want to see the heroic, look at those who can love in return for hatred."

—(Mahatma Gandhi (1869-1948))